Súd:	Okresný súd Lučenec
Spisová značka:	2T/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6619010440
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Stanislav Galovič
ECLI:	ECLI:SK:OSLC:2020:6619010440.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Stanislavom Galovičom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný J. J. , nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bývajúci v P., Z. XXXX/XXA, SZČO,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

ako otec maloletých detí J. J., nar.XX.XX.XXXX, E. J., nar. XX.XX.XXXX
a J. J., nar. XX.XX.XXXX, hoci bol právoplatným Rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21P/8/2015 zo dňa 03.11.2017 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu
v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/13/2018 zo dňa 24.05.2018, zaviazaný k plateniu výživného mesačne na mal. J. vo výške XXX,XX EUR, mal. Jána vo výške 100,00 EUR a mal. J. mesačne vo výške 50,00 EUR, počnúc dňom 01.04.2015 vždy k 20. dňu v mesiaci vopred
k rukám matky detí E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. nad K., F. XXX/XX, pričom zameškané výživné za obdobie od 01.04.2015 do 31.10.2017
na mal. J. v sume 2.584,53 EUR, mal. E. v sume 2.584,53 EUR a mal. J.
v sume 1.034,53 EUR súd povolil obžalovanému zaplatiť v splátkach po 200,00 EUR mesačne popri bežnom výživnom počnúc dňom 30.05.2018 až do úplného vyrovnania pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, alebo jej časti v termíne jej splatnosti, takto uloženú povinnosť riadne, pravidelne a v plnej výške neplnil v P.
a inde a za obdobie od júna 2018 do 22.04.2020 a od 27.05.2020 do dnešného dňa E. J. na bežnom výživnom dlhuje sumu 5.750,00 EUR a na zročnom výživnom
jej dlhuje sumu 7.215,25 EUR, pričom obžalovaný je podnikateľom - živnostníkom, s druhom podnikania drobné stavebné práce a tesárske práce a za zdaňovacie obdobie roka 2018 daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby nepodal,
ktorého konania sa dopustil napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/98/2017 zo dňa 31.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2018, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b)
Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona
na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok nepodmienečne.
Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Lučenci podala obžalobu na Pavla Pomykala pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zákona s poukazom
na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zákona.
Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, ktorý po zákonnom poučení uviedol, že zákonnému poučeniu porozumel. Po poučení obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku prehlásil, že zo spáchania žalovaného skutku sa cíti byť vinný. Ďalej
sa postupovalo podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku.
Od obžalovaného samosudca zisťoval
c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu - obžalovaný uvádza áno.
d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby - uvádza áno
f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu - uvádza áno
g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu - uvádza áno
h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje
ako určitý trestný čin - uvádza áno.
Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. Po poučení obžalovaného súd jeho vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná, ale vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.
Po prijatom vyhlásení obžalovaného tento prehlásil, že dlžné výživné je ochotný uhradiť. Zároveň uviedol, že s výškou dlžného výživného súhlasí. Z tohto dôvodu súd
na hlavnom pojednávaní dňa 30.06.2020 meritórne nerozhodol, ale odročil hlavné pojednávanie na 22.09.2020, kde súd z jeho výpovede zistil, že obžalovaný neuhradil
celé dlžné výživné, ale dňa 14.09.2020 uhradil 250,00 EUR a dňa 21.09.2020 uhradil
1.000,00 EUR.
Svedkyňa E. J. uviedla, že do konania hlavného pojednávania
jej z dlžného výživného došla čiastka 250,00 EUR a čiastka vo výške 1.000,00 EUR, ktorú mal obžalovaný poslať dňa 21.09.2020, jej ešte neprišla.
Súd sa ďalej oboznámil s trestným rozkazom, odpisom registra trestov, výpisom z Evidencie priestupkov a posudkami na obžalovaného.
Po takto vykonanom dokazovaní bolo preukázané, že obžalovaný ako otec maloletých detí J. J., nar.XX.XX.XXXX, E. J., nar. XX.XX.XXXX a J. J.,
nar. XX.XX.XXXX, hoci bol právoplatným Rozsudkom Okresného súdu Lučenec
sp. zn. 21P/8/2015 zo dňa 03.11.2017 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/13/2018 zo dňa 24.05.2018, zaviazaný k plateniu výživného mesačne na mal. J. vo výške XXX,XX U., mal. E. vo výške 100,00 EUR a mal. J. mesačne vo výške 50,00 EUR, počnúc dňom

01.04.2015 vždy k 20. dňu v mesiaci vopred k rukám matky detí E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. nad K., F. XXX/XX, pričom zameškané výživné za obdobie od 01.04.2015 do 31.10.2017
na mal. J. v sume 2.584,53 EUR, mal. E. v sume 2.584,53 EUR a mal. J. v sume 1.034,53 EUR súd povolil obžalovanému zaplatiť v splátkach po 200,00 EUR mesačne,
popri bežnom výživnom počnúc dňom 30.05.2018 až do úplného vyrovnania pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, alebo jej časti v termíne jej splatnosti, takto uloženú povinnosť riadne, pravidelne a v plnej výške neplnil v P.j
a inde a za obdobie od júna 2018 do 22.04.2020 a od 27.05.2020 do dnešného dňa E. J. na bežnom výživnom dlhuje sumu 5.750,00 EUR a na zročnom výživnom
jej dlhuje sumu 7.215,25 EUR, pričom obžalovaný je podnikateľom - živnostníkom, s druhom podnikania drobné stavebné práce a tesárske práce a za zdaňovacie obdobie roka 2018 daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby nepodal, ktorého konania sa dopustil napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/98/2017 zo dňa 31.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2018, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky.
Súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j)
Tr. zákona, lebo najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.
Obžalovaný požíva priemernú povesť. Doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný, naposledy Trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/98/2017 zo dňa 31.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2018 a bol tiež odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody
v trvaní 1 rok s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.
Súd hodnotil okolnosti a príčiny trestnej činnosti obžalovaného, doterajší spôsob
jeho života, možnosti prevýchovy a nápravy, pričom mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody.
Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona je zákonom ustanovený trest odňatia slobody v trvaní 1-5 rokov, z čoho je zrejmé, že súd obžalované uložil trest odňatia slobody celkom na spodnej hranici trestnej sadzby.
Trest nepodmienečný uložil súd obžalovanému na základe tej skutočnosti, že trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe už uvedeného odsúdenia trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 22T/98/2017, kedy bol taktiež odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona.
Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to tú. Že sa k trestnej činnosti doznal. Žiadnu priťažujúcu okolnosť súd nezistil. Na základe tejto skutočnosti súd ukladal obžalovanému trest s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona, lebo ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.
Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti
pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.
Podľa § 34 ods. 2 Tr. zákona páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu
a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone.
Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona trest má postihovať iba páchateľa tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby.
Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci,

osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.